

efter bistandslovens § 42 skal nedsættelse af personfradraget dog ske hos modtageren.

Til nr. 20.

Ægtefællernes formueskat beregnes på grundlag af deres samlede formue og fordeles forholdsmæssigt mellem dem. Har den ene positiv formue og den anden negativ formue, svares hele formueskatten af ægtefællen med positiv formue.

I hver ægtefælles formue indgår aktiver og passiver vedrørende erhvervsvirksomhed han driver, herunder også eventuelt aktiver og passiver hidrørende fra den anden ægtefælle. I øvrigt følger formueskattepligten ægteskabslovgivningens regler, således at hver ægtefælle er formueskattepligtig af sit særeje og sin bodel.

Den særlige skatteberegning finder ikke anvendelse, hvis det skattemæssige samliv ikke omfatter et fuldt indkomstår.

Til nr. 23.

Efter de gældende regler kan der i de tilfælde, hvor udpantning forgæves er forsøgt hos den skattepligtige selv, foretages udpantning i ejendele, der tilhører den med den skattepligtige samlevende ægtefælle. Derimod kan lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73 kun ske hos den skattepligtiges egen arbejdsgiver, men ikke hos ægtefælens arbejdsgiver.

En tilsvarende subsidier hæftelse gælder ikke for andre krav, der inddrives hos den skattepligtige, heller ikke for krav af offentligretlig karakter som krav på moms og toldafgifter. I disse tilfælde kan der ikke foretages tvangsinddrivelse i ejendele, der af skyldneren eller dennes ægtefælle godtgøres at høre til den anden ægtefælles bodel, ligesom der ikke kan ske inddrivelse i den anden ægtefælles særeje.

Det er blevet kritiseret, at ægtefællerne efter de gældende regler gensidigt skal stå inde for, at den anden ægtefælle opfylder sine skatteforpligtelser. Det foreslås derfor, at hver ægtefælle normalt kun skal hæfte for sin egen skat.

Efter forslaget skal hver ægtefælle hæfte for sin skat med sine ejendele, dvs. den pågældendes bodel og særeje. Der gælder dog efter forslaget fortsat en vis subsidier skattehæftelse, idet der ved forgæves udpantning hos den skattepligtige selv kan foretages udpantning i den anden ægtefælles ejendele, hvis disse benyttes i eller i det pågældende indkomstår, kravet vedrører, har været benyttet i den skattepligtiges virksomhed. Endvidere gælder der en subsidier skattehæftelse med hensyn til gaver til ægtefællen. Man hindrer herved en ægtefælle i at unddrage sig skattebetaling ved at forære sin formue til

den anden ægtefælle. Sædvanlige smågaver, der efter ægteskabslovgivningen gyldigt kan gives uden ægtepagt, er ikke omfattet af den subsidierede dækningsadgang. Gaver, der i strid med ægteskabslovgivningens regler er givet uden ægtepagt, er ikke gyldige og således heller ikke beskyttet mod udpantning hos gavegiveren.

Den gældende regel, hvorefter børn i et vist omfang hæfter subsidiært for forældrenes skat, foreslås ophævet.

Til nr. 24.

De gældende regler om ægtefællers selvangivelsespligt og adgang til at blive gjort bekendt med den anden ægtefælles selvangivelse, findes i kildeskattelovens § 80 (hustruens selvangivelse af særskilt indkomst) og ligningslovens § 29 (mandens selvangivelse).

Det foreslås, at reglerne samles i kildeskattelovens § 80, og at ligningslovens § 29 ophæves. De særlige regler i sidstnævnte bestemmelse om adgang for hustruen til at påtegne mandens selvangivelse om, at hun har set denne, er der næppe grund til at opretholde. Skulle ordningen fortsat gælde, måtte den formentlig gælde for begge ægtefæller. Påtegningen er imidlertid efter lovbestemmelsen uden betydning for selvangivelsens gyldighed og medfører ikke et videregående ansvar for hustruen.

Selvangivelsespligten for gifte kvinder kan, hvis de ikke har haft særskilt indkomst, opfyldes ved at de indsender en særlig erklæring (0-erklæring) herom. Efter forslaget skal denne ordning omfatte både mand og hustru, sådan at den pågældende kan indsende en sådan erklæring, når vedkommende ikke har haft skattepligtig indkomst.

Til § 2.

Lov om særlig indkomstskat m. v. er senest ændret ved lov nr. 404 af 20. august 1976, jfr. folketingsstidende 1975-76, sp. 9827, 10.048, 11.997, 12.065, tillæg A. sp. 4097, tillæg B, sp. 2359, tillæg C, sp. 781.

Til nr. 1.

Efter forslaget skal hver ægtefælle ligesom efter de gældende regler svare særlig indkomstskat af fortjeneste (eller tab) ved afhændelse m. v. af formuegoder hørende til den pågældendes virksomhed. Hørte det afhændede formuegode til en virksomhed, ægtefællerne driver i fællesskab, sker beskættningen af den særlige indkomst hos den, der i overvejende grad driver virksomheden. Endvidere skal hver ægtefælle svare særlig indkomstskat vedrørende afhændelse m. v. af formuegoder, som han efter